

26

Hifi

Hegel H160

Tekst: Håvard Holmedal [havard.holmedal@hl-media.no],
foto: Christian von Schack [christian@hl-media.no]

EN ENDA LITT BEDRE HEGEL

Med sin forrige integrerte forsterker Hegel H300 markerte konstruktøren Bent Holter at han evner å lage forsterkere som plasserer seg helt der oppe blant de aller beste. Med H160 er det ting som tyder på at han har laget en som er enda litt bedre.

Det er mye å holde rede på, masse parametre å måle, tilsvarende mye å gjøre forbedringer på, og noen ganger finner man måter å gjøre ting på som gir produktene et solid hopp oppover når det gjelder lyd kvalitet. H300 var en klar forbedring fra H200, og man skulle kanskje tro at H160 kun var en downsizing av H300, men det er helt til man kobler til et par høyttalere og spiller.

Demo hos Hegel

Vi ante det allerede da vi ble innkalt til pressevisning hos Hegel i Oslo at det hadde skjedd noe. Vi spilte på et par Magico-høyttalere først med H160, og så med H300. Jeg hørte umiddelbart forskjell, men

høflig og diplomatisk som jeg er tenkte jeg at det i hvert fall kunne være fint å teste den skikkelig før jeg konkluderte om lyd kvaliteten. En god kompis fra Hi-Fi& Musik i Sverige, Jonas Bryngelsson, gjorde derimot kort prosess. Han erklærte etter et halvt minutt lytting at H300 var en solid nedtur fra H160! Etter litt lett forlegenhet i Hegel-leiren forsøkte de å forklare hvorfor, og hva de hadde klart å oppnå med sin siste modell.

Det er ikke så enkelt å mene at H160 er mye bedre enn H300 etter å ha hatt produktet i hus en stund, men jeg forstår veldig godt hva Hegel selv mente da de sa at de hadde funnet en måte å forbedre gjengivelsen i diskanten. Det gjorde

de ved å rett og slett fjerne en type forvrengning de selv knapt visste at de hadde. Resultatet var på demoen hos Hegel at det ikke var noen tvil om at diskanten var mer avslappet, ryddigere, glattere og enda luftigere på H160 enn på H300. Faktisk såpass mye at det kun tok hjernen 10 sekunder å oppfatte at det er en forskjell. Det er egentlig skremmende raskt, og vi opplever det stadig vekk. Men så må vi jo sette oss ned for å finne ut hva forskjellene består i, og hva det er som skjer med disse forskjellene på diverse typer musikk.

Noen ganger havner vi i redaksjonen i diskusjoner om hi-fi. Det er som oftest gøy, og her kommer det av og til opp en diskusjon om diskantgjengivelsen til Hegel. Den

er det noen mener er forsterkerens svakeste side. Ikke at den er dårlig, men at resten av forsterkeren er bedre. Kan det hende at Hegel har laget en forsterker som er like gode hele veien fra den fantastisk kontrollerte bassen de er så kjent for, via den levende og dynamiske mellomtonen til H300 og helt opp til den øverste diskanten? Selvsagt må det flere og lengre undersøkelser til før vi kan påstå for alvor at Hegel H160 faktisk låter bedre enn H300. Selv om den spilte fletta av omtrent alt som var tilgjengelig av integrerte forsterkere i prisklassen. En studie verdt, dette!

Hos Hegel fikk vi også anledning til å sjekke ut den nye DAC-en HD12 som nå har blitt klar for DSD-filer. Vi kommer tilbake til denne enheten litt senere.

Opp av esken

Hegel har ikke forandret designet på evigheter, og det synes jeg heller ikke de skal gjøre. Designen fungerer, den virker fortsatt rimelig moderne og kanskje til og med tidløs, og den ser ut slik ekte Hi-Fi skal se ut. Ikke prangende, men passe enkel og selvsikker.

H160 er ganske tung, ikke slik at du må ha hjelp til å få den ut av esken, men tung nok til at du må være forsiktig med ryggen. Finish og sammensetning er det ingen ting å utsette på.

Forsterkeren kobles til strøm og jeg lar den overnatte i full ensomhet i vårt demorom med en CD rullende på repeat. Neste morgen er den varm, innbydende og veldig klar til å spille musikk.

H160 har alt du behøver av både analoge og digitale innganger - 3 optiske og en coax - og en USB-inngang med 24bit/192kHz kapasitet. I tillegg har den nettverkskontakt som gjør at du kan koble forsterkeren til routeren hjemme og spille musikk via AirPlay. Kjekt!

Forsterkeren har som de andre Hegelproduktene også en HT-inn-

gang slik at den er enkel å integrere i et hjemmekino-oppsett. Forsterkeren kan fungere som en fullverdig stereo-løsning når du spiller musikk, og som en rendyrket effektforsterker når du vil ha litt ekstra liv i filmsporet på favoritt-filmen din.

Nå for tiden, med dagens betydelige salg av hodetelefoner, har forsterkeren også en real hodetelefonforsterker som kan drive hodetelefonen din skikkelig - uavhengig av type, konstruksjon og pris. Som vanlig vil det nok være både DAC-er og hodetelefonforsterkere som er

bedre og som kommer levert i sine egne bokser, men det å få det hele levert i en integrert enhet er veldig praktisk, og du får sannsynligvis bedre kvalitet for pengene enn når du kjøper funksjonene separat.

La studiene starte

For 10 år siden var det temmelig greit å teste en integrert forsterker som denne. Det var analog inngang for en CD og kanskje en platespiller, tilkobling av høyttalere og så var det ferdig. Nå er det digitale innganger, USB og nettverk, og da er det mye mer å sjekke ut. Med en DAC mellom CD-spillere og høyttalere er det brått enda en variabel som skal vurderes. Jeg begynner med CD-spillere og et par høyttalere for å bli skikkelig kjent med forsterkeren før jeg går videre.

De som har lest en artikkel eller to jeg har skrevet tidligere vet at jeg ikke nødvendigvis spiller messejazz, hifi-musikk, strykekvartetter og piano. I hvert fall er ikke det musikk som står på hovedmenyen. Derfor begynner jeg med Rival Sons og deres nydelig Jordan fra platen Head Down. Det første jeg legger merke til er den gnistrende klare kassegitaren som åpner sporet, så den godt kontrollerte bassen og de godt oppløste og luftige cymbalene. Lydbildet er åpent, lekkert, raffinert og glatt, og det høres dyrt ut. Ikke

VI LIKER:

- Bra utstyrt
- Flott lyd
- Glimrende oppløsning
- Raffinert
- Bra kontroll

VI LIKER IKKE:

- At Hegel nå er nødt til pusse opp H300

ARTIKKELEN FORTSETTER PÅ NESTE SIDE ▶

Hegel H160

noen dårlig åpning! Stemmen, og den kjappe vibratoen som vokalisten av og til slipper igjennom er virkelig lekkert gjengitt, og når låten drar seg til i intensitet, får mer trykk og mer gitarer, er det vanskelig å holde seg på stolen. Noen ganger har jeg lyst til å gå ned på kne foran anlegget og spille luftgitar, men her holder jeg på med noe som ikke kan kalles noe annet enn luftvokal. Jeg fortsetter med *Open My Eyes* med samme band, men fra platen *Great Western Valkyrie*. Den åpner med noen gode gammeldagse phasere, og fortsetter med et av årets feteste gitarriff. Vokalen er litt forvrengt, og gitarene skifter fra det helt akustiske til helt elektrisk, og med mye og en ganske spesiell vregng på gitarene. Vanskelige greier å ikke gjengi uten at ørene oppfatter det som litt for hardt og direkte. Her går det likevel veldig bra, og det virker ikke som om Hegel H160 bryr seg nevneverdig om at dette er musikk med temmelig mye harmonisk forvrengning av diverse typer. Jeg får tilbake live-følelsen fra da bandet spilte på Øya-festivalen i sommer, og det er ikke anstrengende å lytte til i det hele tatt. Det er heller veldig levende, engasjerende og rett frem lystig. Jeg kjenner jeg får litt Øya-vibber, og drar i gang Queen of the Stone Age og deres *No One Knows*, som det knapt er mulig å forstå kan bli en hit, men det skjer det samme hjemme i stolen hos meg som rundt scenen på Øya når de drar i gang refrenget. Pur nytelse og en aldri så liten rock'n'roll-ekstase stoner-style. Du verden som det svinger, og du verden hvor mange instrumenter og forskjellige klanger og farger det er i denne innspillingen. Hegel H160 avdekker lag for lag, men uten å overfokusere på detaljer og gjøre

noe overtydelig. Balansen er jevnt over glimrende, og det er noe avslappet over hele gjengivelse som får musikken til å leve og låte naturlig.

For å spille litt sertifisert kvalitetsmusikk spiller jeg Kari Bremnes og hennes *Sangen om Fyret ved Tornehavn* fra *Svarta Bjørn*. Stemmen til Kari på denne innspillingen kan bli anstrengende på utstyr som ikke er superbalansert, og på anlegg hvor komponentene ikke passer helt sammen. Her lar jeg meg rive med i såpass grad at hårene på armene reiser seg allerede fra første tone, og blir der gjennom hele innspillingen. Gitarer og bass er interessant å følge fordi det brukes en salig miks av spilleteknikker og effekter, men det er slagverket som får meg til å spille låta enda noen ganger. Helt fra stromma som truer med å rive ned stua helt i begynnelsen til den mer hektiske og intense avslutningen, hvor løftet er enormt og du kjenner at musikk på dette gjengivelsesnivået er ren og skjær lykkefølelse, og glimrende selvterapi.

Man er jo med på mye rart her i verden, og for noen uker siden var jeg med en kompis på Roadtrip til Halden for å høre på Robbie Fulks. Mannen er en genial singer/songwriter og jeg setter på *Roadwater Tennessee*. Det er selvsagt helt annerledes enn å høre mannen stå solo med seg selv og en gitar på puben Siste Reis i Halden, men dette er sobert spilt inn med en masse kryd-

der, clavinet, orgel, diverse gitarer, og på toppen av dette den intense og mangefasetterte stemmen til Robbie Fulks. Jeg må innrømme at jeg har spilt denne låte ganske mange ganger på diverse utstyr, men aldri hørt den så intens, levende og realistisk som med H160 koblet til anlegget. Sjekk ut mannen! Så får du ekte country og masse annet i en skjønn forvirret blanding.

Med coaxen koblet direkte til H160 i stedet for via HD25 er det svært vanskelig å høre forskjell. Jeg tror jeg fortsatt foretrekker HD25, men det H160 gjør av digital dekodning er mer enn godkjent.

Konklusjon

Hegel H160 har laget en veldig god forsterker, og hadde det ikke vært for de rå kreftene og kontrollen til H300 ville jeg faktisk sagt den er bedre. H160 spiller bedre i den øvre delen av frekvensområdet, og den forskjellen er faktisk heller ikke så helt liten. Jeg synes Hegel H160 spiller glattere, mer raffinert og behageligere i diskantområdet enn storebror H300. Det gjør lydbildet litt mer mer avslappet, du oppfatter det som noe luftigere og mer romslig, og enda mer innbydende. Med et par høyttalere som er skreddersydd til størrelsen og kreftene til H160 blir dette en utsøkt opplevelse med mer highendfølelse enn du vanligvis kan drømme om å få til denne prisen. Anbefalt +!

WATT MENER: En forsterker som gjør deg glad i musikk og som imponerer med sin allsidighet.

Hegel H160
PRIS: 22.995,-
IMPORTØR: Hegel AS

